

Nikolaj Viktorovič Starikov

Kdo přinutil
HITLERA přepadnout
STALINA

Od autora

Věnováno všem padlým za Rusko.

Tato kniha není o Velké vlastenecké válce.

Tato kniha není o druhé světové válce.

Nenajdete zde přesná data o počtech tanků, zbraní a letadel v nepřátelských armádách.

Nebudeme zde rozebírat detaily operací a námořních, leteckých, či pozemních bitev.

Tato kniha není biografií Adolfa Hitlera, ani důkladným studiem historie NSDAP.

Nebudeme se nořit do temné džungle nacistické ideologie a pečlivě počítat nescetné oběti fašistických bestíí.

Tato kniha je o něčem jiném.

Pojednává o těch, kteří tuto hroznou válku umožnili.

Ukazuje na ty, kteří dali Hitlerovi a jeho straně peníze.

Hovoří o těch, kteří jim pomohli dostat se k moci.

Je o těch, kdo jim poskytl zbraně, nová území a víru ve vlastní moc. O těch, kteří mají všechny důvody sedět na lavici obviněných a sdílet s vůdci fašistického Německa odpovědnost za jejich bezprecedentní zločiny.

Tato kniha vám povypráví o skutečných tvůrcích a podněcovatelích nejhorší války v lidských dějinách.

**Proč je historie druhé světové války
dosud plná hádanek**

Tato válka ukončí všechny války. A ta další také.

George Lloyd George,
předseda vlády Velké Británie

Studiem dějin válek jsem strávil spoustu času a pokaždé jsem viděl jedno a totéž: Současníci si představovali válku někdy v nejisté budoucnosti, zatímco válka už byla za dveřmi.

Carl von Clausewitz

Za léta, která uplynula od konce druhé světové války, o ní bylo sepsáno neuvěřitelné množství knih. Mohlo by se zdát, že v tomto nejkrvavějším konfliktu lidských dějin nenajdete nezmapovaný kousíček. Jenže ve skutečnosti je to naopak. Historici pečlivě přepočítali počty tanků, zbraní, vojáků a letadel nepřátelských stran, ale odpovědět na ty nejjednodušší otázky nedokázali. A nepohodlné otázky se vynořují při čtení knih věnovaných tomuto období historie jedna za druhou. Stačí se zamyslet nad nejtřepanějšími výklady, kterými nás velevážená vědecká obec a publicisté zásobují a jejichž nesoulad se stává zřejmý.

Na jedné stránce takových studií čtete, že Adolf Hitler snil o dobytí celého světa, a na další se s překvapením dovídáte, že Německo nebylo na válku rozpoutanou v září 1939 vůbec připraveno. Že prý nacisté chtěli jen zaútočit na Polsko a spoléhali se, že Británie a Francie se nezastanou spojeneckých Poláků. Takže proto Hitlerovci nebyli připraveni na tak velkou válku. Podle historiků se už po třech týdnech prvních bojů Třetí říše začalo německému Wehrmachtu nedostávat leteckých bomb a po porážce

Francie, na což stačilo pouhých šest týdnů, byla německá armáda na štíru se střelivem vůbec.¹

Tak moment, takto se vedou přípravy k dobytí světa? Na obsazení naší planety vojenskou silou zjevně nepostačí disponovat municí na pouhé dva a půl měsíce bojů. Na naší modré planetě je přeci jen spousta místa. A tento prostor, jak je známo, netoleruje prázdnotu. Chcete-li nastolit na nějakém území svou vládu, budete muset začít eliminací té stávající. Které země v té době platily za velmoci? Polsko, na které byl Hitler připraven, mezi ně nepatřilo. Hlavními hráči na politické mapě té doby byly Anglie, Francie a Spojené státy. A právě na válku se jmenovanými velmocemi nacistické Německo připraveno nebylo...

Pro výsadek v Anglii nebo na dobytí Spojených států za oceánem je zapotřebí mocné loďstvo. To Hitler opravdu stavěl. Ale jeho velký námořní program měl být realizován až v polovině roku 1944². Navíc, Hitler před svou námořní elitou opakovaně pronesl, že válka s Anglií nezačne dříve, než v uvedené dobu.³

Proč se Německo uvrvalo do války už v roce 1939, čtyři roky před plánovaným datem ukončení příprav na válku? Co za zvláštní způsob dobývání světa si to fűhrer Německé říše zvolil? Vždyť rozpoutání války před dokončením příprav na ni je zaručený způsob, jak tu válku prohrát. Tak proč Hitler udělal právě tuto chybu? Proč začal válčit, když na to nebyl připraven?

Jenže dva roky na to Adolf Hitler udělal ještě větší hloupost – napadl Sovětský svaz. Právě 22. června 1941 začalo odpočítávání posledních dnů Třetí říše. Navzdory všem fenomenálním počátečním úspěchům ve válce se SSSR bylo Německo nezvratně na cestě k porážce, když začalo bojovat na dvou frontách. Souběžná válka na Západě a na Východě znamenala podle mínění historiků a vojenských odborníků nevyhnutelný kolaps německé vojenské moci. Cožpak to Adolf Hitler nevěděl?

Věděl to. Ve své knize „Hovoří Hitler“ Herman Rauschning uvádí fűhrerovy názory na nejrůznější témata, včetně jeho vojenských plánů. Je pozoruhodné že na otázku co se stane, kdyby

---

¹ A. Taylor. Druhá světová válka / /Druhá světová válka: Dva pohledy. M., 1995, str. 420.

² H. A. Jacobsen, 1939-1945. Druhá světová válka: Dva pohledy. M., 1995, str. 17.

³ W. Churchill. Druhá světová válka. M., 1991, sv. 1, str. 73.

se Anglie a Francie spojily s Ruskem, Hitler dává jednoznačnou a lakonickou odpověď: „To by byl můj konec.“ Ovšem výmluvný führer tamtéž dodává: „Ale to se nikdy nestane. Jinak bych byl jenom ztroskotancem, který marně zabírá tuto kancelář.“¹

Dne 23. listopadu 1939 Hitler promlouvá na setkání nejvyššího velení Wehrmachtu. Popisuje plány, dělá závěry. A opět promlouvá na své oblíbené téma – první světová válka a význam neexistence druhé fronty: „V roce 1914 válka začala hned na několika frontách. Problémy nevyřešila. Dnes píšeme druhé dějství stejného dramatu. Poprvé za 67 let můžeme konstatovat: My bojovat na dvou frontách muset nebudeme! Nastalo to, co jsme si přáli od roku 1870 (od francouzsko-pruské války – pozn. N.S.) a považovali jsme to za nemožné. Poprvé v historii musíme bojovat pouze na jedné frontě, nikdo jiný nás teď neomezuje. Stav, v jakém se nalzáme dnes, jsme až dosud považovali za nedosažitelný.“²

A k čemu ve skutečnosti došlo? Stala se neuvěřitelná věc – führer si sám komplikuje situaci: během války s Anglií napadá SSSR! Takže Adolf Hitler, který sám dokonale chápe, že neexistence druhé fronty je pro Německo životně důležitá, protože takovou válku vyhrát není možné, nakonec k západní frontě vlastnoručně přidává ještě frontu východní.

Jakpak nám historici vysvětlují tak nelogický akt německého vůdce? Hitler se rozhodl zničit posledního potenciálního kontinentálního spojence Britů.

Přemýšlejte o těchto slovech. Podívejte se na mapu. Zopakujte si dějiny.

Hitler, aby dosáhl úplné porážky Anglie, napadne SSSR!

Pokud současné USA znervózňuje Irák, tak Američané zaútočí na Irák, nikoliv na Pákistán. A zcela nepravděpodobně by Yankeeové eliminovali hrozbu, která jim hrozí z Teheránu, například válkou s Pekingem. Když jedna velmoc představuje hrozbu pro druhou, potom se obvykle útočí na “zdroj neklidu“. Existují výjimky z tohoto pravidla? Ale ano. V takových případech se útočí na nejbližší partnery konkurenční mocnosti, bez nichž protivník již nemůže nadále představovat hrozbu. Ale čím pomáhal Sovětský svaz Spojenému království v roce 1941? Posílal mu zbraně,

---

¹ H. Rauschning. Mluvil jsem s Hitlerem. M., 1993, str. 100.

² A. Taylor. Druhá světová válka: Dva pohledy, str. 105.

munici, potraviny nebo suroviny? Nic z toho. Pokud se z Moskvy do Londýna něco posílalo, pak to byly jen vznešené komunistické pozdravy do sovětského velvyslanectví. Sovětský svaz nebyl spojencem Spojeného království, neměl s ním žádné smlouvy. SSSR neposkytoval Britům ani žádné zbraně, ani své území pro umístění nějakých vojenských základen. A naopak, v době, kdy Německo už bojovalo v Evropě, Sovětský svaz odpovědně dodržoval uzavřené obchodní dohody s Berlínem a dodával pro Německo životně důležitou ropu, pšenici a řadu dalších strategických surovin. Německo se ve válečném stavu s Angličany potýkalo s námořní bloádou, která bránila nákupu a dovozu surovin nezbytných pro vojenskou výrobu. Za této situace byly dobré vztahy s Ruskem pro Německo rozhodující. Sovětský svaz nakupoval na světovém trhu suroviny potřebné pro Německo a po svém území je bezpečně transportoval až na jeho hranice.¹ Tyto suroviny nemohly poslat ke dnu ani britské ponorky, ani bomby z letadel. Co z toho vyplývá? To je snad jasné. **Neexistuje vůbec žádný důvod napadat jinou velmoc, se kterou máte uzavřenou smlouvu o nenapadení, která dodává suroviny vám a soupeře nezásobuje!** Proč byste si zvětšovali počet nepřátel a ochuzovali se, když ne o spojence, potom alespoň o spolehlivé dodavatele dodržující vlastní neutralitu?

Adolf Hitler sice považoval válčení na dvou frontách pro Německo za sebevražedné, ale z nějakého důvodu se rozhodl SSSR přepadnout.

¹ Například 100% dodávek přírodního kaučuku přicházelo do Říše přes SSSR. Stejnou cestou byly přiváženy i další materiály, které Německo samo pořídit na světových trzích nemohlo.

Historici se nás snaží trumfnout výklady, podle kterých **měl Hitler doufat, že se mu po porážce SSSR podaří přesvědčit Brity k uzavření míru**. Ale nezlobte se na mne, copak nejkratší cesta z Evropy do Londýna vede přes Moskvu? Jistě že ne. Z okupované Francie se stačí dostat přes La Manche. Nač se vrhat do rozsáhlých ruských rovin, máte-li britské území na dohled? To je absurdní! O jakých Hitlerových nadějích nám to historici hovoří?

Nekompetentnost podobných konstrukcí je dnes zřejmá na první pohled. Ale stejně patrná byla i v předvečer útoku na Sovětský svaz. Například ministru zahraničních věcí fašistické Itálie, hraběti Galeazziu Cianovi. Nebyl to řadový ministr italské vlády – byl ženat s Mussoliniho dcerou, takže byl, abych tak řekl, „rodinnou přízní“. Itálie nezůstane v nadcházejícím konfliktu pouhým pozorovatelem, a vyhlásí nám válku hned po Němcích. Podívejme se, co si Ciano zapisuje do svého deníku 21. června 1941:

„Z četných příznaků je zřejmé, že počátek operace proti Rusku je už velmi blízko. Myšlenka války proti Rusku je sama o sobě velmi populární, protože porážka bolševismu by se měla stát jedním z nejdůležitějších dat v dějinách lidské civilizace. Ale sama tato válka se mi nelíbí, protože nemá žádný rozumný a přesvědčivý důvod. Obvyklá interpretace této války spočívá v tom, že má být vedena pro nemožnost jiných řešení, má to být pokus najít cestu ven z nepříznivé situace, která vznikla navzdory očekávání.“¹

A takových důkazů se dá nalézt hodně. Je to vlastně legrační: Modernímu člověku je naprosto jasné a pochopitelné, proč Hitler napadl naši zemi. Zeptejte se, koho chcete, zeptejte se sami sebe a vždy uslyšíte stejnou verzi vysvětlení Hitlerovy agrese. Proč je to všem jasné? Protože naši vrstevníci přečetli horu knih o druhé světové válce a tím ten názor přijali za vlastní. Ale tehdejším vysoce postaveným a perfektně informovaným politikům připadal nápad německého útoku na Rusko překvapivý a podivný. Proč? Prostě proto, že jim historikové 60 let nevnucovali, že Hitler jinou možnost neměl! Proto těm, kteří žili ve čtyřicátých letech dvacátého století, takové „řešení“ připadalo jako cesta Třetí říše do záhuby, zatímco my, po přečtení tun historického „sběru“, jsme toho soudu, že pro nacisty to byla jediná možnost.

---

¹ Druhá světová válka: Dva pohledy, str. 153.

Mezitím mnozí z politických elit Třetí říše byli absolutními odpůrci katastrofického útoku na Sovětský svaz. Jedním z nich byl ministr zahraničních věcí Joachim von Ribbentrop, který bude později pověšen v Norimberku:

„Rusko není potenciálním spojencem Britů. Anglie nemůže od Ruska očekávat nic dobrého. Rusko nezachrání Anglii před kolapsem. Válkou s Ruskem Anglii o žádné naděje nepřipravíme... Německý útok na Rusko by dal Britům nový morální podnět. Tento útok by logicky považovali za pochybnosti Německa o jejich vítězství v tažení proti Anglii. Tím bychom nejen přiznali, že válka potrvá ještě dlouho, ale také bychom ji tím sami prodloužili, místo abychom ji zkrátili.“¹

Proč se německý vůdce dopustil toho, co jeho diplomaté považovali za největší z možných chyb? Tyto otázky nejsou tak neškodné, jak by se na první pohled mohlo zdát. Protože sto třicet let před Hitlerem se pro úplně stejný pochod do anglického hlavního města rozhodl Napoleon. Jeho odstrašující příklad měli od roku 1812 před očima vojevůdci všech zemí, kteří začali pomýšlet na válku s Rusy. Osud Napoleonovy armády znal i Hitler. A přesto se rozhodl jej zopakovat. Proč? Co za podivná rozhodnutí to dělají všichni úhlavní nepřátelé Anglie? Národnosti, hesla a síly mají každý jiné, své, ale nakonec každý opakovaně volí viditelně slepou cestu!

Proč útočí na Moskvu a ne na Londýn?

Namísto vylodění v Británii 600 tisícová Napoleonova armáda zmizí v naší vánici. Nebylo by bývalo lepší se vylodit? I kdyby se jich dvě stě tisíc utopilo, ostatní vojáci by britské ostrovy rozválcovali na kobercový pás k nohám francouzského císaře. Ale z tažení do Ruska nevyšlo vůbec nic...

A s Hitlerem je to ještě zábavnější. V létě 1940, po porážce Francie, začal s leteckým útokem na Británii. Tento krátký vzdušný boj se do historie zapíše pod názvem „Bitva o Anglii“. Vyhráli ji, jak známo, Angličané. Proč? Protože Němci v ní neangažovali všechny své vzdušné síly. Přesněji, šetřili si je. Pravdou je, že německé letectvo utrpělo v těchto bojích těžké ztráty, větší, než Britové. Proto v učebnicích čteme, že nálety na Anglii téměř skončily. Británie to ustála.

---

¹ Varování říšského ministra von Ribbentropa ohledně války proti Sovětskému svazu z 28. dubna 1941 (citováno z: Druhá světová válka: Dva pohledy, str. 145-146).

Proč Němci „šetřili“ své letectvo, to se dočtete ve stejné učebnici. Takže proč? Protože stíhačky a bombardéry budou potřebovat v nadcházejícím tažení na Rusko. Proto je proti Britům nyní použít nemohou. Nebudou bombardovat jejich letiště, města a přístavy, nebudou sestřelovat britská letadla ve vzduchu, nezničí je na zemi. Hlavní je letectvo šetřit, jinak budou ve válce proti Rusku chybět piloti i letadla, což by znamenalo, že Rusko nebude poraženo rychle. A proč by Rusko mělo být zničeno? No aby pak bylo možné dobýt Anglii, přeci.¹

V Churchillových pamětech vidíme stejné nesmysly:

Přípravy na invazi do Ruska... pohltily významnou část německých vzdušných sil. Početných a krutých náletů, kterým jsme byli vystaveni, se již neúčastnily všechny síly německého letectva.²

A na jiných stránkách Churchill sděluje opak:

On (Hitler – pozn. NS) chce zničit ruský stát, protože podaří-li se mu to, doufá, že bude schopen stáhnout hlavní síly své armády a letadla z východu a nasadit je na náš ostrov, který, jak správně chápe, musí pokořit, protože jinak bude muset přijmout trest za své zločiny. Jeho invaze do Ruska je jen předehrou k invazi na britské ostrovy.³

Podivný způsob dobytí Velké Británie si to ten Hitler vybírá – nejdřív, aniž by dosáhl vítězství nad Anglií, napadne SSSR, a to jen proto aby... později ZNOVU zaútočil na Británii!

Zdá se, že to ten Hitler dost překombinoval. Nebylo by lepší, kdyby hned na začátku nasadil všechny své síly proti Britům? Nač útočit na SSSR, má-li se znovu vrátit k témuž LaManche bez námořnictva schopného zneškodnit to anglické? Historikům se takové otázky nelíbí...

---

¹ Například v deníku generála Haldera se můžeme dočíst: „Obléhání Anglie můžeme zahájit s dostatečnou podporou vzdušných sil teprve poté, kdy naše tažení na východ bude v podstatě ukončeno a Luftwaffe bude posílena čerstvými silami a celkově zvětšena.“ (Záznam ze dne 13. září 1941. Cit. z knihy: Druhá světová válka: Dva pohledy; str. 163.)

² W. Churchill. Druhá světová válka, sv. 3, str. 23

³ Tamtéž; str. 174

Všechna dobrodružství nepřátel Anglie mají stejný konec. Tři roky po útoku na Rusko zmizela z mapy Napoleonova Velká Francie a za méně než 4 roky – velická hitlerovská říše.

Vidíme-li, jak rozumné hlavy států (a jedině lidé mimořádní a nadaní se dokáží sami chopit moci) činí sebevražedné kroky, které vedou jejich říše k totožně rychlému kolapsu, těžko se zahánění pobuřující myšlenka. *Možná, že to nebyli krátkozrací diletanti, prostě nám politici a historikové nedopověděli tu část informací, na jejichž základě si jak Napoleon, tak i Hitler zvolili cestu zkázy jak pro sebe samotné, tak pro své státy?*

A dost možná, že to, co nám tají, je to hlavní. Jaké informace to jen mohou být?

Podivné není jen chování hlavy nacistického Německa. Neméně překvapivé jsou kroky britských, francouzských a amerických politiků. Stačí si připomenout, že Německo poražené v první světové válce, bylo naprosto odzbrojeno. Ale v druhé světové válce veškeré progresivní lidstvo po téměř šest a půl roku bojovalo s německou armádou, kterou poražení Němci... vůbec neměli mít. Jak mohlo Německo znovu získat svou vojenskou sílu? Kam koukali všichni jeho sousedé a proč to dopustili? A vůbec, jak se k moci v Německu mohl dostat takový politik, jako byl Adolf Hitler, který otevřeně vylíčil všechny své plány v „*Mein Kampf*“?

Otázky, dotazy, otázky. Můžeme si je klást donekonečna a odpovědi na ně budou znít jako pohádky pro malé děti. Neviděli to, neodvážili se, přehlédli, důvěřovali. Jako by byla řeč o hře na schovávanou a ne o světové politice. Přitom autoři knih o druhé světové válce popisující fatální „chyby“ nejprominentnějších soudobých politiků, jedním dechem uvádějí citace zcela vyvracející podstatu vlastních tvrzení. Příklad z výpovědi bývalého německého ministra hospodářství Hjalmara Schachta na Norimberském procesu: „Musím říct, že když Německo začalo zbrojit, ostatní země neudělali vůbec nic proti tomu. Porušení smlouvy z Versailles Německem bylo přijato poměrně klidně... Do Německa byly vyslány vojenské mise, aby pozorovaly proces vyzbrojování a navštěvovaly německé zbrojovky. Dělal se cokoliv, jen nic z toho, co by bránilo zbrojení.“¹

---

¹ M. J. Raginskij, Norimberk: Před soudem dějin. M., 1986, str. 108.

Veškerá známá historie druhé světové války nám není sto vysvětlit pohnutky chování hlav prakticky všech států té doby. Ale to oni byli hlavní hnací silou dějin. Na rozhodnutích Hitlera, Stalina, Churchilla a Roosevelta závisel vývoj nadcházejících historických událostí. Když dnes listujeme historickými knihami, je nad naše chápání, proč se ti rozumní mužové dopouštěli pro nás dnes tak zjevných chyb. Co to všechno znamená?

To znamená, že celá historie druhé světové války, vydávaná moderní historiografií za „oficiální“, byla vytvořena s jediným cílem – zakrýt skutečnou pravdu o strašných událostech těch let.

Skrývá před soudem lidstva a soudem historie část skutečných zločinců, zodpovědných za miliony zničených životů. Jenom část darebáků, jejichž zločiny byly zjevné, si v Norimberku vyslechla spravedlivý soudní výnos. Provaz nebo mnohaletý výkon trestu si vysloužili jen krvaví vykonavatelé, zatímco objednatelé druhé světové války umírali v klidu ve svých postelích...

V současnosti falsifikace dějin nabírá na obrátkách. Množí se názor, že Sovětský svaz je málem hlavním viníkem války, jaká tu dosud nebyla. Že právě Stalin posedlým uchvacováním všeho kolem pomohl dosadit k moci v Německu šíleného Hitlera. Že to bylo ono věčně agresivní Rusko – Sovětský svaz, kdo Hitlerovi pomohl potopit polovinu Evropy v krvi. A pokud se Sovětský svaz v roce 1945 nezmocnil celého světa(!), potom ruský a s ním všechny ostatní národy naší země v druhé světové válce prohráli...

Pokusme se tedy vyznat v zakrváceném zástupu událostí oněch let.

A začneme tou nejjednodušší otázkou:

Kde Adolf Hitler získal peníze na to, aby se vůbec pokusil uchvátit celý svět?